

Sygn. akt I CSK 471/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku upadłego A. O.
przy uczestnictwie wierzyciela L. S.A. w W.
o umorzenie niezaspokojonych zobowiązań upadłego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej upadłego A. O.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 czerwca 2013 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od upadłego na rzecz wierzyciela kwotę 900
(dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Upadły A. O. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 czerwca 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek wierzyciela – L. S.A. w W. Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, ze zm.).

